

XXVIII.

B e t æ n k n i n g

over

Udkast til Lov om Styrelsen af Kjøbstædernes kommunale Anliggender.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 26de Februar 1867.)

Under Overveielserne af Regjeringsudkastet blev det stedse klarere for Udvalget, at det vilde være rigtigt, som ogsaa udtalt ved Sagens 1ste Behandling i Thinget, at give Udkastet en større Fylde, saaledes at det navnlig kom til at omfatte alle de Bestemmelser, som vedrøre Ordningen af Kjøbstædernes kommunale Bestyrelses Myndighed og Virkemaade. Herved gjorde sig ikke blot den Betragtning gjældende, at det synes mindre heldigt, at de Bestemmelser, hvorpaa det i den Henseende kommer an, ere spredte i forskjellige Love, og at det for Kjøbstadborgeren, der maatte ønske at kjende disse Bestemmelser, uden al Tvivl vilde være vanskeligt nok at komme til Klarhed om, hvad der egentlig var blevet tilbage af den ældre Hovedforordning (Anordningen af 24de October 1837), hvis uophævede Bestemmelser derhos vistnok overhovedet kunde trænge til en Revision, naar, som ved Regjeringsudkastet, tildeels heelt nye Principer skulde føres ind paa de kommunale Forholds Omraade. Der kan hertil føies, at netop fordi dette med Sandhed kan siges om Regjeringsudkastet, maatte man med Føie være berettiget til at vente, at det ogsaa virkelig vilde give en Lov om Styrelsen af Kjøbstædernes kommunale Anliggender, og ikke, trods Navnet, indskrænke sig til at give nogle Tilsegsbestemmelser, som man, saa godt som det lod sig gjøre, maatte see til at faae påsæt ind i den ældre, forandrede og atter forandrede,

men for Resten endnu bestaaende, Communal-lovgivning. Foruden disse, om man saa vil mere formelle, Betragtninger maatte det ogsaa paatrænge sig Udvalget, at der er Punkter i den hele Ordning af Communalvæsenet, der ikke blot i og for sig ere af saa stor Betydning, at man ikke kan undgaae at komme ind paa dem, naar man rører ved nogen af de principielle Bestemmelser angaaende de kommunale Anliggendes Bestyrelse, men som tillige virkelig synes at staae i nær og naturlig Forbindelse med Punkter, som omhandles i Udkastet.

Et saadant Punkt, der ikke kan oversees eller slydes tilside, er Borgermesterens, og overhovedet Magistratens, Stilling til Communen og dennes valgte Repræsentanter. Den kommunale Frihed, Selvstyrelse og Selvstændighed, paavirkles naturligvis i høi Grad af den Maade, hvorpaa hiint Punkt ordnes, men der turde være forøget Opfordring til at gaae ind herpaa med Hensyn til, at den kommunale Lovgivning netop paa dette Punkt, ved Loven af 23de Januar 1862, synes at have ført til en, neppe principmæssig eller praktisk holdbar, Overgangstilstand, hvor man har brudt med det gamle System uden dog heelt at opgive det eller bedkjende sig et nyt.

Man har i Udvalget ikke været blind for, hvad der lader sig anføre for at stille Borger-